

1-1-61

Estimats tots. Podem contar la nostra alegria en
 veure els jardiets tan plajgers com els meus nebots
 que amb la meua metèxia, la veritat és que agra
 va ser convenent que l'opinió de Biba ho
 més de ser favorable, però en veure una cosa
 tan contundent em va fallar quasi la meua
 paciència. Vaja, estar tota la tarda mirant estabos
 mit, i endemà ja ho havia partit; tenia
 tanta gana de contar i les simplicitats
 que tot hom, venat dels tres que compartien
 la et meua secret i la meua alegria, a més
 sense estar ni que ni havia tractat una
 mica. La veritat és que no em pensava
 ser tan veritatós.

I també és veritat que la meua alegria
 no em tota exotada. Vinga veure la cara de
 felicitat de la Maria, Maria i Josep, mi' estats
 va bé a i en una penson la que desien
 haver tingut novelles tots. Pensa que en
 alguns moments en que si' atà en plena salut
 potser ^{parlar} ~~havia d'atà~~ ^{mentre} ~~per a~~ ^{en} ~~els~~, en era
 pleriss donar un una satisfacció tan inuti
 mit, tan pleriss, i tan indisturbable ^{fa}

Ha miri un consell com no en val de
millor. Quina vida de vida! Qui podia
imaginar, quan la ^{van de} sis anys vaig pujar
al sanatori, que aquella malaltia que
semblava truncar la meua vida i la
meua missió, m' amara a revelar, en
realitat, la meua vida i la meua
missió?

Vull creure que també per aquests bons
anys haurà estat per un dels descolis
que la un poeta, en aquest temps
que els poetas d'aquesta latitud s' han
de descoliar com els bolets.

Es però amb viva impopularitat al
comentari de Riba. Si les paraules que
el pare em transcriu són exactes, inclouen
una generositat ben poc comú en una
pauca estrella de primera magnitud. Així
que tingui el seu comentari li escriure
per agràcies to. A més ho faré al Sr. Plani
amb aquesta carta adjunta que li donen
reu de Bonar. li.

Quan als defectes de forma, que senyala R. V.
i que ^{és} fu inverteides, confesso que no sé que
pensar. Convengut com este que en poesia un
defecte de forma és mental de necessitat, he
representat ^{repasso} ~~in~~ infinita vegades tot el que aque-
lins que no em sembla tueren la cap imma-
ció. És cert, ja ho sé, que sempre se n'és
capar, i la prova és que a cada edició
en descoberto algun. Ara hi, però afirmo que
si algun defecte de forma pot haver-hi en els
poemes, tals defectes han de ser bé escassos
si jo no tinc un pla a l'ull. ~~Poema que~~

~~algunes altres que et semblen imbeciles~~ Com
podeu veure tenc l'exemple de Poema deixant de
banda que aquest poema pertany a la colla dels
reproduïts de la banalitat sense salvació i que
ja supos que ningú no ha de veure, et diré que
si el seu línia és certament obscur, potser seria
mitjar que ja massa clar. La meua intenció en
partitza el moment en que a aquella ^{damisella}
li esclata la menarquia - o com en va dir
i'Brien, una menarquia constitucional hereditaria!

L'exemple "par-tici de colat" que referens a
Parantes de la Nit fa molt temps que va ser
substituida per compusit al seu lill. Després tenc

una còpia molt antiga que hi haig encara la ve
men versió. Quant a les objeccions a la síl·la
[oat] - [oat], has de pensar que es versió es
nimen pel seu so, no per la grafia. ~~Es de~~
~~els~~ ~~de~~ ~~sil·la~~ ~~es~~ ~~ant~~ ~~oat~~ i oag no
feren la mateixa letre, però sónen exacta
ment igual en el català central - que és el
que en veia adoptar, en l'estat actual de la
notan mitjana, si no volia la versió en dia
lecte. Tal és també el cas de moltes altres síl·la
que noten et semblaran defectuoses. Per, ex. Pare i
encara - Schumann i per unen - con i sost - etc
etc. El català central pronuncia com a vocal ney
ran tota a i tota e sense accent tónic, i té
moltes més letres mudes que no el lleidatà. Una
de les majors dificultats que m'ha calgut ^{veure}
és el de saber, en un mot, si té e tónica
en oberta o tancada. Merè i merèllet, en
lleidatà s'annuen perfectament, però no és possi
ble accentuar aquesta síl·la. Tampoc, p. ex. secretar
i poeta. És un embolic de molts dimonis
i que m'ha fet gran molt.

És possible que trobis per algun recó la
nova notan tentant, però no es i en síl·la
perquè hauria de referir de esp i de
non i no en sentit en vers. És unió;

el dia abans de veure la cara casta li devia
 a la Maria que moltes vegades havia pensat
 si devia viure com a dia del llet en posicio
 mig-somnolenta com ja la Maria amb la seva
 labor. Passa que he estat sempre tan poc
 abisornat al teatre, i en sentiu tanta atencio
 enjunt tot el que a la casa ~~hi ha~~
 tan impotent per saber el sentit de la gent
 que va al teatre — una especie humana
 tan d'acostant com els mousos, que no
 hi se pensar seriósament, i no se ni hauria
 ni accedit si no jo les seves que tindria
 de granyer alguna cosa gran pinguí preballeu
 una mica. Pet i fet, potser encara ~~no~~ ~~apudat~~
 va més a l'aire novella de detectius. I amb
 un pseudònim, m'estalviava el traductor.
 Tot això són fantasia, ara com ara.

No em dic si heu rebut algun altre paquet.
 Suposo que el referidor a això quan parla de
 l'encàrrec a P. Bosch. Moltos no hem decidit d'
 enviar-ne, de paquets. El darrer, conté alguns objectes
 amb les inicials P. F. i es entregaren al Sr. Falco
 de part de l'Esperança, així com aquesta carta
 d'una altra amiga d'ella. A l'Esperança hi interessa
 sia saber l'adreça del Sr. Falco.

Per aquí anem lent. ha sent massa amb una mica d'aprenent i hi veu que s'acosta, però no saltar en defensiu de molt poc a poc, uns 200 us per quinzena, veu el pes perdut i el jaunt s'era queix - encara més lentament. Et que impasta si no dones un pas encara i ~~ap~~ agranta amb una flama clauduilla. El dia de la Mercè, aquesta va veure el nostre telejorn i va estar molt contenta. Dic que us parau uns minuts. Vau dir-me tot junt amb Anna i la seva ~~l~~ seta mader de Madrid.

Alta aturada, si ent que veus dos joguets cada dia?quina cosa fa la part? A veure si quereu el telejorn per mail. Per la veu d'ho veu dimat més, que l'altre dia no se't sentia just.

Est, dues galeries entre de la veu, ha arribat una veu de 17 anys. Si la veu, i l'alto, si pensa. Veus? Les veu de 19 anys com així. Si la veu jo aquí, amb qui s'arindua més i seria amb aquesta veu. I em la tan aturany! Parleu partes les veu d'aparar i pintada de la veu mate? Parleu!

Com acaba de veu la veu part, amb la veu parat en un cantó i tota la veu a l'altre. De tant veu com sorveu. Digues a

La Mía que no he tingut resposta d'
Holanda, si m'agrada ja t'hi enverge' dat
segret)

I tu, mai negre? Encara estudies anglès i
t'has ocupat no encara en fins que
poguis fer-ho com el mateix shakespeare?

Em fan molt respecte les teves crisis
de silenci, i les de tothom, i me et
demane' pas que m'escriguis si no
et surt de dins. Però si en tens so
mes, que cap mena d'idea et trineca
t'ho impedeixi. M'entens?

I em penso que arde' si tot per
arribar. Va alçada ben fort el

Miriam

Ph! ~~tant~~ m'agrada molt que em copies versos
dels que Heptides, però. De Paul Delva - per mi
desconegut - m'ha agradat sobretot els 6 versos li-
rials de Pense l'homme. ha Léon Bousard - Neault
m'ha fet pensar per que diables els lancesos
del segle XVI quedaven tan bé parlant de l'
amor, i que modernament ~~els~~ i amova
un tema tan difícil de no imitar en
la simplicitat. ha Vie Holande és el
que més m'agrada dels poemes de
Mina de M. que m'envies.

Estimats amics: Encara que fos
amb motiu de la meua festa, ve
esser una veritable paradoxa que
jo rebe una felicitació seva quan
són nosaltres qui devem felicitar.
Los de tot cor. Estem content,
molt content, que la impressió que
nosaltres teniem de les obres d'en
Pràxim es vegi confirmada... i per què!

I encara que no ens heguem de
cobrir res, cal reconèixer que ens
fa doble alegria pel moment en
que s'ha donat; moment que
ens ha d'omplir d'esperances de
noves victòries i de fer que la col·lecció
seu arriat tot junts.

Per això agrair de la seva atenció
el saluda afectuosament la seva
amiga

Maree

Dolor Mestre
20. Rue Boussainville. 5.
Montpellier (Hér)